

[Christophersen.]

sammen på grund af de valutamæssige og pengepolitiske perspektiver, det indeholder, og dermed også de virkninger, det kan få på produktion og beskæftigelse et stykke længere hen ad vejen. Derfor opfordrer jeg regeringen til at være parat til at gå ind i en fordomsfri drøftelse af, hvordan finanslovsforslaget kan forbedres.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Det forslag til finanslov, regeringen har fremsat, er set med vore øjne et slag i ansigtet på de arbejdsløse, på erhvervslivet og hele den danske økonomi. Forslaget indebærer et kasseunderskud, der, hvis man fjerner sminkeforanstaltningerne og de overoptimistiske skøn, vil være af en størrelsesorden af omkring 20 mia kr. Lægger man det sammen med underskuddet i indeværende finansår, viser det sig, at underskuddet for disse to finansår tilsammen vil overstige 30 mia kr. En så fantastisk stor udpumpning er helt uansvarlig. Selv OECD har her for nylig gjort gældende, at man også i OECD betragter det som værende tåbeligt for lande med en så dårlig betalingsbalance som den danske at køre med en så stor nettoudpumpning.

Et så stort underskud medfører bl. a. øget inflation og dermed dårligere beskæftigelse og betalingsbalance, og det medfører også en stor risiko for spekulation imod den danske krone, og det oven i købet i en tid hvor det internationale valutamarked er ret ustabil. Det medfører ligeledes en stærk forringelse af mulighederne for at føre en fornuftig og langsigtet pengepolitik, og dette gælder især inden for det lange lånemarked, hvilket igen betyder usikkerhed og saksproblemer for en nøgleindustri som byggeindustrien. Det medfører også en forringelse af vore muligheder for at optage lån på fornuftige vilkår i udlandet, og sidst, men bestemt ikke mindst, lægger en sådan politik livsfarlig gift for fremtidige skattelettelser.

Et så stort underskud indebærer jo bl. a. nogle uønskede likviditetsvirkninger, som Nationalbanken ønsker neutraliseret. Dette skete sidste gang ved hjælp af et statslån på 6 mia kr., og det vil det sikkert også blive til foråret. Hvis man lægger udgifterne til forrentning og afdrag på disse to statslån

sammen, vil det være en udgift på omkring en 5 mia kr. i finansåret 1977-78. For sådanne 5 mia kr. kan man forhøje den skattefri bundgrænse med 5.000 kr. pr. person, eller med andre ord indebærer en sådan politik, at et ægtepar vil få en skatteforhøjelse på tilsammen 5.000 kr.

I denne forbindelse vil jeg også gerne sige, at jeg finder det urkomisk, når hr. Poul Hartling slår sig for brystet og siger, at han har opnået, at regeringen vil spare 500 mill. kr. i finansåret 1976-77. Dette er vel nok topmålet af en fed forretning. Først hjælper venstre socialdemokratiet med at bruge 5-6 mia kr., og derefter opnår man en besparelse på sølle 500 mill. kr.

En så grov form for vælgermanipulation skal man ikke tro man slipper godt fra. Tværtimod, vi har allerede set den første spæde reaktion i de sidste gallupundersøgelser. Hvis venstre virkelig ønsker skattelettelser i 1977, skal man ikke spille sin tid på ørkesløse diskussioner om besparelser på kun 500 mill. kr. i et budget, hvor alene underskuddet er i en størrelsesorden af omkring 20 mia kr. Man skal holde op med at diskutere den slags pjatterier med socialdemokratiet, og så skal man henvende sig til de partier, der tør gennemføre den nødvendige politik, herunder først og fremmest fremskridtspartiet. Skulle dette medføre et valg, ja, så er 4 ugers pause i lovgivningsarbejdet langt at foretrække, hvis vi herigennem kunne få brudt det for landet så ulykkeligt ødelæggende socialdemokratiske misregime.

I det hele taget er den omstændighed, at venstre i 98 pct. af samtlige afstemninger ved tredjebehandlinger her i folketingsalen og ved afstemningerne i finansudvalget stemmer sammen med socialdemokratiet, den største hindring for at få gennemført fornuftige liberale løsninger.

Men hvad er så den nødvendige politik? Ja, den nødvendige politik er en sænkning af omkostningsniveauet igennem skattelettelser. Ikke noget med skatteyderfinansierede omkostningsdæmpende ydelser og lignende tåbeligheder. Disse ting indebærer jo kun, at man tager nogle penge fra erhvervslivet, og så giver man erhvervslivet nogle af pengene tilbage igen. Den slags hokuspokushaløj skal man holde sig fra, det forhøjer kun omkostningsniveauet. Det, man skal gøre, er, at vi allerede nu bør ved-